



## Arrest

nr. 257 830 van 8 juli 2021  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT  
Maria van Bourgondiëlaan 7 B  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***“A. Feitenrelaas***

*U, (...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent Pashtou van etnische origine en soennitisch moslim. U bent afkomstig van het dorp Nokorkhel (subdorp Mirkhel), gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U bent nooit naar school gegaan, maar ging wel naar de madrassa. U werkte als arbeider in de bouw.*

*Uw vader (...) was gedurende twee-drie jaar de malik van uw dorp Mirkhel. Terwijl hij de functie van malik had, reisde uw vader ook naar Saoedi-Arabië om ‘haj’ te doen. Als malik wilde uw vader niet*

samenwerken met de taliban. Daarnaast hielp uw vader ngo's in de regio. De taliban hadden hem dan ook in hun vizier. Ongeveer tien dagen voor de dood van uw vader, verliet hij Khogyani en ging naar de stad Jalalabad. Hij vertelde jullie niet waar hij precies verbleef. In die periode ging hij op een dag naar een begrafenis in Surkhrod. Toen hij met zijn auto terug reed richting Jalalabad ontplofte zijn auto, door toedoen van een bom geplaatst door de taliban, en overleed hij. Dit gebeurde zo'n vijf of zes jaar geleden.

U bleef nadien in uw regio en zette uw leven verder. De dag voor uw vertrek kwamen de taliban naar uw oom, die naast u woonde, en zeiden tegen hem dat u zich bij hen moest aansluiten en samen met hen moest strijden. Ook stelden de taliban dat ze wisten wie uw vader vermoord had, en dat u door zich aan te sluiten bij hen wraak zou kunnen nemen. Uw oom zei tegen de taliban hem wat tijd te geven, daar u zo jong was. Toen de taliban terug vertrokken, ging uw oom naar uw moeder en vertelde wat er gebeurd was. Uw moeder zei dat ze niet wilde dat u zich zou aansluiten, daar ze uw vader reeds vermoord hadden. Diezelfde dag, in de namiddag, ging u spelen op het cricketveld. Tijdens het spel ontstond een ruzie en werd u geslagen door enkele jongens. Ook beledigden ze u en zeiden zeer slechte dingen over uw moeder en zus, en riepen ze dat de taliban er goed aan gedaan hadden uw vader te vermoorden. U werd daarop heel erg boos en beledigde de taliban, en stelde dat u uw familie zou beschermen. Vervolgens ging u naar huis.

In de avond, het was reeds donker, kwamen de taliban naar uw huis. Uw moeder stond hen te woord, maar deed de deur niet open. Ze vertelden dat ze te horen hadden gekregen dat haar zoon, u dus, hen beledigd had in het openbaar en dat u hiervoor gestraft moest worden. Uw moeder moest heel hard wenen. Uiteindelijk kon ze hen overtuigen om weg te gaan, daar ze zei dat ze u zelf zou brengen naar hen. De taliban gingen akkoord, maar dreigden nog dat ze uw hele huis in brand zouden steken, indien uw moeder u de volgende dag niet naar hen bracht. Hierna bracht uw moeder u naar het huis van uw oom. Ze vertelde uw oom wat er gebeurd was, en uw oom raadde u aan te vertrekken. De volgende ochtend introduceerde hij u aan een smokkelaar met wie u vertrok.

U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u aankwam op 10 oktober 2019. Dezelfde dag van uw aankomst diende u uw verzoek om internationale bescherming in en verklaarde minderjarig te zijn. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban, daar u zich niet aansloot bij hen, en omdat u hen in het openbaar beledigd had.

Ter staving van uw verzoek legt u originelen en kopieën van volgende documenten neer: uw taskara (origineel), de taskara van uw vader, de bankkaart van uw vader (origineel), (pas)foto's van uw vader, een pagina uit het paspoort van uw vader en een document van een travel agency, het rijbewijs van uw vader, documenten omtrent de verkoop van eigendommen, een verklaring omtrent de verdeling van land, een rapport van een jirga, een verbintenisbrief van uw vader, foto's van uw vader met dorpelingen, foto's van uw vaders dode lichaam en een usb-stick met een filmpje van een vernielde auto en eentje van het lichaam van een overleden man. Ook staan hier foto's van uw vader op, kopies van alle voorgaande documenten, en enkele handgeschreven pagina's met informatie omtrent uw dorp en omgeving.

## **B. Motivering**

Na grondig onderzoek van de door de u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Ook heeft u geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Enerzijds omdat ze u wilden rekruteren als jonge man, anderzijds omdat ze u wilden bestraffen nadat u hen in het openbaar beledigd had. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud. Verschillende onlogische en tegenstrijdige elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees.

Allereerst dient aangehaald te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd is door uw verklaringen over uw identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U verklaarde bij de inschrijving

van uw asielaanvraag op 10 oktober 2019 dat u geboren bent op 31 juli 2003 (zie Registratie VIB), hetgeen betekent dat u op het moment van inschrijving in België zestien jaar zou geweest zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 3 augustus 2020 verklaart u ongeveer 17 jaar te zijn en verwijst naar de verklaringen van uw moeder (CGVS, p.5). De taskara die u neerlegde stelt dat u 13 jaar was in 1395 (=2016), en dus geboren in 2003. Na het medisch onderzoek uitgevoerd door het Militair hospitaal Koningin Astrid op 17 oktober 2019, werd echter vastgesteld dat u sowieso ouder bent dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst justitie, 21/10/2019). Uw taskara volstaat niet om hier een ander licht op te werpen. Zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt hebben Afghaanse (identiteits-)documenten weinig bewijswaarde, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. De vaststelling, dat u initieel de Belgische autoriteiten probeerde te misleiden wat betreft uw leeftijd, houdt al een eerste negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid.

Inzake uw vrees bij terugkeer baseert u zich op twee elementen. Ten eerste wilden de taliban u rekruteren, daar u een jonge man was en ze uw gedachtengoed wilden veranderen (CGVS, p.22). Ook stelden de taliban dat ze wisten wie uw vader gedood had, en dat u met uw aansluiting wraak zou kunnen nemen op de daders (CGVS, p.22). Uw verklaringen omtrent deze rekrutering zijn echter weinig aannemelijk. Zo stelt u dat de taliban mensen gedwongen rekruteren (CGVS, p.24). Indien een lid van het gezin niet akkoord gaat, nemen ze de rekrutering nog steeds onder dwang mee (CGVS, p.24). Dit komt echter niet overeen met de poging van de taliban om u te rekruteren. Zo kwamen ze aan uw oom vragen dat u zich zou aansluiten (CGVS, p.22). Nochtans verbleef u ook in het dorp en konden de taliban rechtstreeks naar u gekomen zijn. U stelt zelf dat indien de taliban iemand willen hebben, dat ze naar die persoon gaan (CGVS, p.24). Dat de taliban dit in uw geval niet doen, doet de wenkbrauwen fronsen. Ook was u, naargelang uw verklaringen, reeds voldoende oud om gerekruteerd te worden (CGVS, p.23). Dat ze bijgevolg een omweg maken en eerst aan uw oom deze vraag stellen tot toetreding, terwijl ze iemand uiteindelijk toch gedwongen meenemen, is allesbehalve eenduidig. Ook het feit dat de taliban ingaan op de vraag van uw oom om jullie tijd te geven, is weinig aannemelijk. Indien ze u zo graag wilden rekruteren, kan verwacht worden dat de taliban zich niet zomaar laten afschepen met het argument dat u nog jong bent (CGVS, p.22). Des te meer daar u zelf verklaarde dat u een volwassene geworden was (CGVS, p.23). Verder is het voor de taliban toch geen onbekend gegeven dat ze u met deze tijd ook een vluchtweg verleenden. Dat ze u enerzijds deze tijd zouden geven, en u anderzijds niet meer in de gaten zouden houden en u er bijgevolg in slaagt probleemloos uw dorp te verlaten en uit hun handen te ontsnappen, doet in grote mate afbreuk aan de vermeende gedwongen rekrutering door de taliban.

Verder kan hierbij nog worden vermeld dat uw verklaringen hierover niet overeenstemmen met uit objectieve informatie waaruit blijkt dat gedwongen rekrutering amper voorkomt bij de taliban. Daaruit blijkt immers dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op de lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familie en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen. Bovendien blijkt uit deze informatie van het CGVS dat de taliban in veel regio's als de overwinnende partij wordt beschouwd en veel vrijwillige strijders ter beschikking hebben zodat ze niet onder dwang hoeven te rekruteren. In andere regio's is er meer nood aan bijkomende strijders, maar ook daar is het gebruik van gedwongen rekrutering uitzonderlijk. De taliban verkiezen zelf te strijden en vragen enkel in geval van een ernstig tekort aan strijders aan lokale leiders om strijders te voorzien. Een kopie van deze informatie werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

Het tweede element inzake uw vrees jegens de taliban, gaat over het incident op het cricketveld waarbij u taliban beledigd hebt. Andere kinderen zouden u beledigd en uitgescholden hebben, waarna u de taliban openlijk uitschold (CGVS, p.22). Allereerst is het zeer merkwaardig dat u met geen woord sprak over dit voorval op het cricketveld bij de DVZ (Vragenlijst CGVS, p.1). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat ze u daar vroegen niet in detail te gaan en heel kort te zijn (CGVS, p.23). Ook zegt u nog dat de komst van de taliban naar uw oom belangrijker was dan het incident op het cricketveld (CGVS, p.23). Dit is echter allesbehalve een afdoende verklaring voor deze omissie. Zelfs wanneer u gevraagd werd door DVZ om alles samengevat te vertellen, kan verwacht worden dat u minstens (kort) melding maakt van dit incident. Uw leven kwam immers in gevaar vanwege dit voorval, en uw vrees voor de taliban werd hiermee enkel maar sterker. Het feit dat dit incident bijgevolg minder belangrijk zou zijn dan de komst van de taliban naar uw oom, is dan ook weinig geloofwaardig. Het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. U dient dit zo volledig

*mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud. Dat u dit incident dan ook niet eerder vermeldde, doet in zeer grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.*

*Verder is het een groot vraagteken waarom de jongeren van uw dorp dergelijke beledigingen naar uw hoofd slingerden. U stelt zelf dat iedereen in het dorp de taliban haat en weet dat ze slecht zijn (CGVS, p.24). Ook was uw vader steeds een goed persoon geweest voor het dorp (CGVS, p.23). Het is dan ook weinig aannemelijk dat ze de dood van uw vader zomaar zouden verheerlijken. Voorts beweert u dat de taliban uw uithaal jegens hen te weten kwamen, maar kon u toch vrij gemakkelijk ontsnappen aan hun doodsbedreigingen. Zo druipen de taliban af als makke lammetjes wanneer uw moeder staat te huilen en hen zegt dat ze u de volgende dag naar hen zal brengen (CGVS, p.22). Het is echter een raadsel waarom de taliban uw moeder op haar woord zouden vertrouwen, zeker nadat de taliban haar echtgenoot reeds om het leven zouden gebracht hebben. Ook kan verwacht worden dat de taliban harder zouden optreden wanneer ze u effectief willen bestraffen nadat u hen publiekelijk beledigd zou hebben. Dat ze genoeg nemen met de belofte van uw moeder is dan ook weinig geloofwaardig. Voorts brengt uw moeder u naar het huis van uw oom, hetgeen u de volgende ochtend verlaat, zonder enige problemen. Dat u hier zomaar toe in staat was, ondermijnt de geloofwaardigheid van de taliban hun bedreigingen enkel verder. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de taliban u of uw huis niet meer in de gaten zouden houden. De taliban hebben immers geen enkele garantie dat u de volgende dag naar hen zou komen.*

*Verder bent u niet in staat enige informatie te verschaffen omtrent de situatie na uw vertrek. U stelt dat uw moeder hier niet over wilt praten, daar ze u niet nog meer stress wenst te bezorgen (CGVS, p.26). Deze verklaring is echter allesbehalve geloofwaardig. Des te meer kan verwacht worden dat uw moeder of uw familie tenminste enige informatie zouden verschaffen omtrent hun situatie, daar u nog steeds contact met hen heeft (CGVS, p.9). Het enige wat u kunt zeggen, is het feit dat de taliban uw huis niet in brand staken (CGVS, p.26). Nochtans hadden de taliban hiermee bedreigd indien uw moeder u de volgende dag niet naar hen zou brengen (CGVS, p.22). Indien de taliban na uw vertrek nog naar uw huis gekomen zouden zijn, of enige bedreigingen zouden geuit hebben ten aanzien van u en/of uw familie, is het aannemelijk dat u hiervan op de hoogte zou zijn. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming ook verwacht worden dat hij zich informeert over de situatie. Dat u helemaal niets weet, doet het vermoeden rijzen dat uw familie na uw vertrek niets meer hoorde van de taliban. Dit is echter zeer opmerkelijk, daar ze u wilden bestraffen en uw moeder haar belofte niet nakwam om u naar hen te brengen de volgende dag. Dat uw familie na uw vertrek geen verdere aanvaringen meer kende met de taliban, doet dan ook ten sterkste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban.*

*Volledigheidshalve bemerkt het CGVS dat uw vermeende problemen geen link bevatten met de activiteiten van uw vader of zijn profiel als malik van het dorp. U verklaarde dat uw vader zo'n vijf à zes jaar geleden gedood werd door de taliban (CGVS, p.15). Uw problemen ontstonden slechts de dag voor uw vertrek (CGVS, p.24). Daar u een jaar onderweg was, en aankwam in België op 10 oktober 2019, kon u bijgevolg nog verschillende jaren in uw dorp verblijven zonder enige problemen te ervaren. Dat de taliban na al die jaren u plots zouden viseren, omwille van uw vader zijn vroegere activiteiten en zijn anti-talibanhouding, is weinig waarschijnlijk. U stelt zelf dat de taliban na de dood van uw vader heel vaak naar uw dorp kwamen (CGVS, p.24). Ze namen u echter nooit mee of uitten geen bedreigingen jegens u in al deze jaren. Bovendien wilden ze u louter rekruteren, daar u een jonge man was net als anderen, zoals uit uw verklaringen blijkt (CGVS, p.24). Deze poging tot rekrutering, voor zover daar al geloof aan kan worden gehecht, quod non, had aldus geen enkele band met uw vaders functie als dorpsmalik en zijn positie tegen de taliban. Overigens dient hierbij nog te worden vermeld dat u eigenlijk niet zeker weet waarom de taliban uw vader zouden gedood hebben: u verklaarde immers dat u denkt dat uw vader gekant was tegen de taliban, en dat het mogelijk is dat hij door hen gedood werd omdat hij niet met hen samenwerkte, maar wel met bepaalde ngo's, maar zeker bent u dat blijkbaar niet (CGVS p. 16-17).*

*De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara die uw minderjarigheid bij aankomst diende te bevestigen werd hierboven besproken. Nogmaals dient hierbij opgemerkt te worden dat uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt dat Afgaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. De taskara van uw vader, de (pas)foto's van uw vader, zijn bankkaart, zijn rijbewijs, de pagina uit zijn paspoort en het document van een travel agency tonen louter de identiteit van uw vader aan, maar vertonen geen relatie met de door u aangehaalde problemen. Dit geldt evenzeer voor de*

andere documenten die u voorlegde. Het document over de verkoop van een eigendom, de verklaring over de verdeling van land, het rapport van de jirga, de verbintenisbrief, de documenten omtrent eigendommen (die bijna onleesbaar zijn), en de foto's van uw vader met dorpelingen, legt u voor zonder de inhoud van deze documenten te kennen. U haalt aan dat de naam van uw vader of zijn foto op deze documenten terug te vinden is en u deze daarom neerlegde (CGVS, p.18). U haalt nog aan dat u denkt dat deze documenten over zijn werk gaan. Na vertaling lijken deze documenten inderdaad mogelijk zijn profiel als malik aan te tonen, hetgeen hier niet in twijfel getrokken wordt. Er is echter nergens enige tijdsindicatie terug te vinden op deze documenten, bijgevolg kan het CGVS op geen enkele manier weten wanneer uw vader als malik gediend zou hebben. Bovendien, zoals supra reeds aangehaald, is uw persoonlijke vrees niet gelinkt aan het profiel van uw vader, en vormen deze documenten bijgevolg geen bewijs voor uw persoonlijke vrees op vervolging. Verder legt u twee foto's voor van een overleden persoon. Er kan van deze foto's echter a priori niet afgeleid worden in welke omstandigheden de persoon op de foto, van wie u beweert dat hij uw vader is, om het leven kwam. Tot slot legde u een usb-stick voor. Hierop staat een filmpje waarin een vernielde auto te zien is en een filmpje van het lichaam van een overleden man, waarschijnlijk uw vader, al is dit niet met 100% zekerheid vast te stellen. Beide filmpjes tonen echter opnieuw niet aan in welke omstandigheden de auto vernield werd en desbetreffende persoon stierf. Ze vertonen verder geen link met uw persoonlijke vrees. Ook staan er nog foto's van uw vader en een kopie van bovenstaande documenten op de stick. Deze werden supra reeds besproken. Tot slot werden ook een aantal documenten hierop teruggevonden die informatie weergeven omtrent uw dorp, de omgeving, dorpsleiders, incidenten etc. Deze informatie heeft geenszins te maken met uw vermeende problemen. De inhoud ervan wordt verder in deze beslissing nog besproken.

Uw advocaat maakte op 4 augustus 2020 opmerkingen over aan het CGVS inzake de notities van uw persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2020. Dit betreft louter de neerslag van het persoonlijk onderhoud door de aanwezige advocaat meester Lecompte. Bovendien bevatten ze geen opmerkingen of correcties inzake de kopie van de notities van uw persoonlijk onderhoud op 3 augustus 2020.

Op 17 augustus 2020 werden nogmaals opmerkingen overgemaakt aan het CGVS door uw advocaat. Allereerst verwijst uw advocaat naar de bevoegdheid van het CGVS om een tolk te voorzien om opmerkingen te kunnen maken over de notities van het persoonlijk onderhoud, en dat een termijn van acht dagen hiervoor veel te kort is. Hierbij dient het volgende opgemerkt te worden. Artikel 17 van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten ervoor zorgen dat verzoeker moet kunnen rekenen op bijstand van een tolk indien nodig om volledig op de hoogte te zijn van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Dit is evenwel niet noodzakelijk het CGVS, maar de overheid. Nergens uit artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet blijkt dat het CGVS een tolk ter beschikking moet stellen in het kader van het geven van bemerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. Ik verwijs dienaangaande naar de memorie van toelichting bij artikel 39 van de wet van 17 december 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet (B.S. 12 maart 2018) dat artikel 17 van de richtlijn 2013/32/EU omzet in het nieuwe artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet. De memorie van toelichting stelt dienaangaande: "[...] De richtlijn bepaalt dat de verzoeker moet kunnen rekenen op de bijstand van een tolk indien nodig (om volledig op de hoogte te zijn van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud). Met dat doel, kan de verzoeker beroep doen op een advocaat, die hem kan bijstaan tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (zie in dit verband artikel 33 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en de artikelen 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk Wetboek, en meer bepaald het artikel 508/10 van het Gerechtelijk Wetboek). Er kan inderdaad van uitgegaan worden dat de advocaat, die de verzoeker vertegenwoordigt en het gehoor in principe bijwoont, in staat is elke nuttige opmerking over de notities van het persoonlijk onderhoud te maken in naam van zijn cliënt."

Artikel 508/10 van het gerechtelijk wetboek stelt bovendien vast dat het bureau voor juridische bijstand voorziet voor een tolk indien nodig en stelt dat de kostenvergoeding voor de tolk ten laste van het Rijk komt.

Er kan dan ook niet ingegaan worden op uw verzoek om een tolk ter beschikking te stellen in het kader van het geven van bemerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van uw cliënt.

Verder werpen de gemaakte opmerkingen omtrent de notities van het persoonlijk onderhoud evenmin een ander licht op de beoordeling van uw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele postfactum verduidelijkingen of aanpassingen over dorpen, personen of elementen omtrent de ruzie op het

cricketveld, maar blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen inzake uw asielrelaas te betreffen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen en de elementen in het administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees koestert tegenover de taliban die u zoeken omwille van de klacht die u tegen hen indiende bij de overheid. Er dient bijgevolg besloten te worden dat u het statuut van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a of b van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Wat de verwijzing door uw advocaat naar de Covid-19 pandemie betreft, dient opgemerkt te worden dat, zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie, de vrees die u aanhaalt om besmet te worden met het Covid-19virus, vreemd is aan de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie. Het risico op besmetting dat u aanhaalt, kan namelijk met geen van de criteria van de Conventie in verband worden gebracht: ras, nationaliteit, politieke overtuiging, godsdienst of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Bovendien gaat het COVID-19-virus niet uit van één van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Aldus is niet voldaan aan één van de essentiële criteria om de vluchtelingenstatus te erkennen, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, met name de identificatie van een actor die aan de oorsprong ligt van de vervolging of de ernstige schade en tegen wie bescherming nodig. U maakt evenmin aannemelijk dat u persoonlijk een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet zou lopen. De ernstige schade die u aanhaalt, namelijk een onmenselijke of vernederende behandeling doordat u in het geval van een terugkeer naar uw land wordt blootgesteld aan een virus waarvoor er geen gepaste behandeling bestaat, valt niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, zoals blijkt uit het arrest Mohamed M'Bodj tegen de Belgische staat van 18 december 2014 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU). In dit arrest was het Hof van mening, wat betreft het toepassingsgebied van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83 (waarvan artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet de omzetting is in het Belgische recht), dat:

“35 [...] In artikel 6 van richtlijn 2004/83 een opsomming wordt gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst.

36 Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.”

Hieruit volgt dat het aan u is om te bewijzen dat het risico dat u aanhaalt, gesteld dat u al door de ziekte bent getroffen, quod non, voortvloeit uit een opzettelijke weigering van medische zorg en die is toe te schrijven aan de actoren van vervolging of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet en dat de actoren van bescherming zoals bepaald in artikel 48/5, §2 van diezelfde wet u opzettelijk medische zorg weigeren, wat u in casu niet aantoot.

Wat betreft een mogelijke schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en het beginsel van non-refoulement dat het inhoudt, dient men er aan te herinneren dat het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 niet identiek is aan dat van artikel 3 EVRM, en dat de Europese wetgever de bedoeling had humanitaire situaties uit te sluiten van het toepassingsgebied van internationale bescherming. In zijn bovengenoemde M'Bodj-arrest, herinnert het HvJ er expliciet aan door er op te wijzen dat « [...] het feit dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de rechten van de mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, evenwel niet betekent dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd. »

Bovendien heeft de Commissaris-generaal zich al uitgesproken over de aspecten van artikel 3 EVRM opgenomen in artikel 48/4 maar is hij niet bevoegd om het risico op een schending van artikel 3 EVRM te onderzoeken dat voortvloeit uit een situatie die geen verband houdt met de criteria vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance Note: Afghanistan van december 2020** (beschikbaar op <https://easo.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2020>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.



Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note en de **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020** (pag. 1-54, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_afghanistan\\_security\\_situation\\_20200928.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf) en <https://www.cgvs.be/nl>), komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevechten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw aangemeten profiel en uw verklaringen omtrent uw netwerk. Ook uw vermeende recente woonplaats, voordat u Afghanistan verliet, komt sterk in twijfel te staan.

Zo haalt u aan nooit naar school geweest te zijn, enkel naar de madrassa (CGVS, p.14). Bijgevolg zou u enkel de koran een beetje kunnen lezen en kunt u niet schrijven (CGVS, p.14). Gevraagd waarom u nooit naar school ging, terwijl er een school in uw dorp was, stelt u dat dit door uw ouders kwam en dat zij zeiden dat u naar school kon wanneer u wat opgegroeid was (CGVS, p.14). U had hier vervolgens



niet meer de kans toe, daar u het land moest verlaten. Er rijzen echter grote vraagtekens omtrent dit vooropgestelde profiel. Ten eerste leefde u niet enkel als klein kind in Afghanistan. Zo was u een jaar onderweg van Afghanistan naar België en kwam u aan in België op 10 oktober 2019, wat zou betekenen dat u in 2018 uw land verliet (CGVS, p.26). Bij vertrek zou u ergo een leeftijd van 19 jaar gehad hebben rekening houdend met de resultaten van het leeftijdsonderzoek. Het argument dat u nooit naar school ging, omdat u nog te jong was, slaat dan ook nergens op. Ten tweede doet het de wenkbrauwen fronsen dat uw vader u nooit naar school zou gestuurd hebben. Hij was in het verleden malik en was allesbehalve wereldvreemd. Zo werkte hij immers ook samen met ngo's en was uw vader in het bezit van een rijbewijs en een paspoort, wat erop wijst dat hij een grote mobiliteit kende en mogelijk zelf een bepaalde opleiding genoot (documentenmap, documenten 5 en7). Met zijn paspoort reisde hij op een keer zelfs naar Saoedi-Arabië voor de pelgrimstocht (CGVS, p.17). Hieruit kan geconcludeerd worden dat uw familie wel degelijk over goede financiële middelen beschikte, en dat uw vader geen ongeletterde arme boer in het dorp was. Het is dan ook weinig aannemelijk dat uw vader u nooit naar school zou gestuurd hebben, daar hij ongetwijfeld moet geweten hebben hoe belangrijk enige vorm van opleiding en geletterdheid is. Het CGVS kan bijgevolg slechts gissen naar uw werkelijk opleidingsprofiel en scholingsgraad.

Verder ontkent het CGVS niet dat u mogelijk enige band kent met het district Khogyani. Dit betekent echter niet dat desbetreffend district uw meest recente woonplaats was voor uw vertrek. Zo is het allerm minst opmerkelijk dat uw vader gezien de plaatselijke omstandigheden en zijn eigen situatie zijn gezin gewoon verder in het dorp liet verblijven. Indien de taliban hem op de hielen zaten zoals u beweerde, kan immers verwacht worden dat hij ook zijn familie in veiligheid zou proberen brengen. Hijzelf 'vluchtte' op een gegeven moment naar de stad Jalalabad, maar hij liet zijn gezin weerloos achter in Nokorkhel. Er is uit voorgaande echter nog weinig twijfel dat uw vader enige contacten had in de stad Jalalabad. Zo gaan bepaalde documenten die u voorlegde bijvoorbeeld ook over eigendommen in de stad Jalalabad, waarin de naam van uw vader voorkomt (documentenmap, document 12). Steeds meer elementen doen derhalve veronderstellen dat uw familie wel degelijk een grotere link kent met de stad Jalalabad dan u doet uitschijnen.

Voorts is uw kennis omtrent het district Khogyani ook eerder beperkt en vrij algemeen. Bepaalde elementen zijn hierbij toch wel opmerkelijk. Zo bent u in staat enkele dorpen in de omgeving op te noemen (CGVS, p.12), weet u dat er een geasfalteerde weg van het districtscentrum Kaga naar Jalalabad loopt (CGVS, p.12), dat er geen grote rivier in het district aanwezig is (CGVS, p.12), dat na de bergen van uw district Pakistan ligt (CGVS, p.13) en dat Daesh zo'n vijf of zes jaar geleden naar de regio kwam (CGVS, p.19). Deze elementen zijn echter zeer algemeen en gemakkelijk terug te vinden, ook wanneer u niet (meer) in deze regio gewoond heeft. Verder dan deze kennis lijkt u vaak ook niet te komen. Zo werden verschillende dorpen bevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud, het ene al wat verder in het district dan het andere, deze kent u allen niet (CGVS, p.13; map landeninfo, document 7). Ook beschrijft u slechts zeer beknopt uw eigen dorp. In eerste instantie komt u niet verder dan het is groen, veel velden en bomen, er zijn kleine kanaaltjes, en errond zijn er allemaal bergen (CGVS, p.10). Indien u uw hele leven in desbetreffend dorp gewoond heeft, is deze informatie allesbehalve toereikend. Verder geeft u opnieuw zeer weinig informatie wanneer u gevraagd werd om in detail de route van de bazaar in Dando naar uw huis uit te leggen (CGVS, p.11). U vermeldt enkele subdorpen en velden, maar daar stopt het.

Ook lijkt u niet op de hoogte van bepaalde recente gebeurtenissen gelinkt aan uw dorp. Zo werden in 2017 vier heroïnefabrieken vernield in uw dorp en het dorp Kachar, hetgeen overeen komt met een dorp dat u vermeldde, namelijk Kacharah of Kichara (map landeninfo, document 2). U haalt dit incident echter niet aan, en ook lijkt u niet op de hoogte te zijn van enige producten die in fabriekjes geproduceerd werden in uw regio (CGVS, p.14). Vervolgens geeft u enkele incidenten weer, namelijk een ontploffing in Dando, een incident in Jalalabad en een grote aanslag van de overheid op de taliban in de regio (CGVS, p.20). Dit laatste is opnieuw zeer algemeen en is allerm minst overtuigend om aan te tonen dat u op dat moment gevestigd was in Nokorkhel. Ook omtrent de bomontploffing in Dando, kunt u louter aanhalen dat een persoon Hakimullah, een gekend lid van de taliban, en zijn twee bodyguards om het leven kwamen (CGVS, p.20). U lijkt echter niet te weten dat de bom aan hun voertuig bevestigd was en dat deze talibancommandant bijgevolg wel degelijk het target was van de bom (CGVS, p.20; documentenmap, document 3). Het CGVS is derhalve van mening dat uw kennis omtrent dergelijke incidenten eerder beperkt en oppervlakkig is. Ook andere incidenten waarnaar gepolst werd tijdens uw persoonlijk onderhoud, doen niet altijd onmiddellijk een belletje rinkelen bij u. Zo heeft u geen idee of de moskee in de bazaar van Kaga ooit aangevallen werd (CGVS, p.20). Dit was nochtans een vrij grote aanslag met zo'n 15 doden en gewonden (documentenmap, document 4). Ook lijkt u geen verdere

informatie te hebben omtrent de zelfmoordaanslag op Haji Zalmay (CGVS, p.2). U heeft geen idee of hij gedood werd of de aanslag overleefde (CGVS, p.21). Nochtans vond dit incident plaats in de Sra Kala regio (map landeninfo, document 5), hetgeen u situeert vlakbij uw eigen dorp (CGVS, p.10). Voorts werd gevraagd om wat meer uitleg te verschaffen omtrent de komst van Daesh en de evolutie in hun aanwezigheid, waarop u opnieuw vaag blijft. Zo zou het centrum van Daesh in Waziro Tangi gesitueerd zijn, zouden er grote gevechten geweest zijn tussen Daesh en de taliban, en waren ze nog wreder dan de taliban (CGVS, p.19). Deze elementen zijn echter weinig overtuigend en geven geen doorleefde voorstelling weer van uw eigen ervaringen omtrent Daesh. Indien uw district dermate geterroriseerd werd door Daesh, kan minstens verwacht worden dat u een meer persoonlijke en gedetailleerde beleving naar voren kunt brengen. Verder werd gepeild naar uw kennis omtrent verschillende personen die enige bekendheid in het district Khogyani genieten, namelijk Waifullah (Omar), Mohammad Sharif, Abdul Wahab, Sabir Kuchi en Noor Rahman. Geen enkele van deze personen kende u enigszins (CGVS, p.19, 20, 21). Het doet de wenkbrauwen fronsen dat u geen enkele naam zelfs herkent. Deze figuren hadden nochtans allen recent een bepaalde functie of aanzien in het district of werden er gedood. De info omtrent deze personen werd toegevoegd aan het administratief dossier (map landeninfo, document 6).

Ook werden er op de usb-stick, die u voorlegde, een aantal documenten teruggevonden, die een voorbereiding op vragen rond uw dorp en district lijken te zijn (documentenmap, document 15). Deze documenten komen uw geloofwaardigheid echter allerminst ten goede. Ten eerste dient de vraag gesteld te worden, waarom dergelijke (schriftelijke) opsomming van informatie noodzakelijk is, wanneer u effectief heel uw leven in Nokorkhel gewoond heeft. Er kan immers verwacht worden dat u deze informatie, betreffende dorpen, dorpschouwen, talibanleiders en incidenten, uit eigen ervaring kent. Indien deze informatie echter allemaal nogmaals dient opgezocht te worden, kunnen er grote vragen gesteld worden bij uw originele kennis van de regio. Ten tweede ondermijnen deze documenten ook volledig uw vermeende profiel van laagopgeleide dorpsjongen. Daar u niet kan schrijven, noch kan lezen, zouden deze documenten voor u niets kunnen betekenen. Gezien u ze toch op een usb-stick staan heeft, doet dit het vermoeden van het CGVS enkel toenemen dat u niet de waarheid vertelt naargelang uw opleidingsprofiel. Wanneer desbetreffende documenten onder de loep genomen worden, kunnen hierin inderdaad verschillende gekende zaken, die u aanbracht tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, teruggevonden worden. De omliggende dorpen, de naam van de imam van de moskee van uw dorp, een ziekenhuis en een school in uw dorp en enkele incidenten komen allemaal overeen met wat u verklaarde. Het vermoeden bestaat dan ook dat deze informatie door een andere persoon werd opgemaakt en vervolgens aan u bezorgd werd. Dit alles doet derhalve enkel maar verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in het dorp Nokorkhel. Het CGVS is dan ook van mening dat u deze recente herkomst weinig aannemelijk maakt. Bijgevolg is het voor het CGVS louter gissen naar de correcte locatie waar u verbleef voor uw vertrek uit Afghanistan.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw aangemeten profiel en uw netwerk, en dienen grote vragen gesteld te worden bij uw recente verblijfplaatsen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht

*waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en van de zorgvuldigheidsplicht.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A van het Verdrag van Genève en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 1 A van het Verdrag van Genève en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM en van de materiële motiveringsplicht minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

*“Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Enerzijds omdat ze u wilden rekruteren als jonge man, anderzijds omdat ze u wilden bestraffen nadat u hen in het openbaar beledigd had. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud. Verschillende onlogische en tegenstrijdige elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees.*

*Allereerst dient aangehaald te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd is door uw verklaringen over uw identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U verklaarde bij de inschrijving van uw asielaanvraag op 10 oktober 2019 dat u geboren bent op 31 juli 2003 (zie Registratie VIB), hetgeen betekent dat u op het moment van inschrijving in België zestien jaar zou geweest zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 3 augustus 2020 verklaart u ongeveer 17 jaar te zijn en verwijst naar de verklaringen van uw moeder (CGVS, p.5). De taskara die u neerlegde stelt dat u 13 jaar was in 1395 (=2016), en dus geboren in 2003. Na het medisch onderzoek uitgevoerd door het Militair hospitaal Koningin Astrid op 17 oktober 2019, werd echter vastgesteld dat u sowieso ouder bent dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst justitie, 21/10/2019). Uw taskara volstaat niet om hier een ander licht op te werpen.*

*Zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt hebben Afghaanse (identiteits-)documenten weinig bewijswaarde, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. De vaststelling, dat u initieel de Belgische autoriteiten probeerde te misleiden wat betreft uw leeftijd, houdt al een eerste negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid.*

*Inzake uw vrees bij terugkeer baseert u zich op twee elementen. Ten eerste wilden de taliban u rekruteren, daar u een jonge man was en ze uw gedachtengoed wilden veranderen (CGVS, p.22). Ook stelden de taliban dat ze wisten wie uw vader gedood had, en dat u met uw aansluiting wraak zou kunnen nemen op de ouders (CGVS, p.22). Uw verklaringen omtrent deze rekrutering zijn echter weinig aannemelijk. Zo stelt u dat de taliban mensen gedwongen rekruteren (CGVS, p.24). Indien een lid van het gezin niet akkoord gaat, nemen ze de rekrutering nog steeds onder dwang mee (CGVS, p.24). Dit komt echter niet overeen met de poging van de taliban om u te rekruteren. Zo kwamen ze aan uw oom vragen dat u zich zou aansluiten (CGVS, p.22). Nochtans verbleef u ook in het dorp en konden de taliban rechtstreeks naar u gekomen zijn. U stelt zelf dat indien de taliban iemand willen hebben, dat ze naar die persoon gaan (CGVS, p.24). Dat de taliban dit in uw geval niet doen, doet de wenkbrauwen fronsen. Ook was u, naargelang uw verklaringen, reeds voldoende oud om gerekruteerd te worden (CGVS, p.23). Dat ze bijgevolg een omweg maken en eerst aan uw oom deze vraag stellen tot toetreding, terwijl ze iemand uiteindelijk toch gedwongen meenemen, is allesbehalve eenduidig. Ook het feit dat de taliban ingaan op de vraag van uw oom om jullie tijd te geven, is weinig aannemelijk. Indien ze u zo graag wilden rekruteren, kan verwacht worden dat de taliban zich niet zomaar laten afschepen met het argument dat u nog jong bent (CGVS, p.22). Des te meer daar u zelf verklaarde dat u een volwassene geworden was (CGVS, p.23). Verder is het voor de taliban toch geen onbekend gegeven dat ze u met deze tijd ook een vluchtweg verleenden. Dat ze u enerzijds deze tijd zouden geven, en u anderzijds niet meer in de gaten zouden houden en u er bijgevolg in slaagt probleemloos uw dorp te verlaten en uit hun handen te ontsnappen, doet in grote mate afbreuk aan de vermeende gedwongen rekrutering door de taliban.*

*Verder kan hierbij nog worden vermeld dat uw verklaringen hierover niet overeenstemmen met uit objectieve informatie waaruit blijkt dat gedwongen rekrutering amper voorkomt bij de taliban. Daaruit blijkt immers dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op de lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familie en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen. Bovendien blijkt uit deze informatie van het CGVS dat de taliban in veel regio's als de overwinnende partij wordt beschouwd en veel vrijwillige strijders ter beschikking hebben zodat ze niet onder dwang hoeven te rekruteren. In andere regio's is er meer nood aan bijkomende strijders, maar ook daar is het gebruik van gedwongen rekrutering uitzonderlijk. De taliban verkiezen zelf te strijden en vragen enkel in geval van een ernstig tekort aan strijders aan lokale leiders om strijders te voorzien. Een kopie van deze informatie werd aan het administratieve dossier toegevoegd.*

*Het tweede element inzake uw vrees jegens de taliban, gaat over het incident op het cricketveld waarbij u taliban beledigd hebt. Andere kinderen zouden u beledigd en uitgescholden hebben, waarna u de taliban openlijk uitschold (CGVS, p.22). Allereerst is het zeer merkwaardig dat u met geen woord sprak over dit voorval op het cricketveld bij de DVZ (Vragenlijst CGVS, p. 1). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat ze u daar vroegen niet in detail te gaan en heel kort te zijn (CGVS, p.23). Ook zegt u nog dat de komst van de taliban naar uw oom belangrijker was dan het incident op het cricketveld (CGVS, p.23). Dit is echter allesbehalve een afdoende verklaring voor deze omissie. Zelfs wanneer u gevraagd werd door DVZ om alles samengevat te vertellen, kan verwacht worden dat u minstens (kort) melding maakt van dit incident. Uw leven kwam immers in gevaar vanwege dit voorval, en uw vrees voor de taliban werd hiermee enkel maar sterker. Het feit dat dit incident bijgevolg minder belangrijk zou zijn dan de komst van de taliban naar uw oom, is dan ook weinig geloofwaardig. Het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. U dient dit zo volledig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud. Dat u dit incident dan ook niet eerder vermeldde, doet in zeer grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.*

*Verder is het een groot vraagteken waarom de jongeren van uw dorp dergelijke beledigingen naar uw hoofd slingerden. U stelt zelf dat iedereen in het dorp de taliban haat en weet dat ze slecht zijn (CGVS, p.24). Ook was uw vader steeds een goed persoon geweest voor het dorp (CGVS, p.23). Het is dan ook weinig aannemelijk dat ze de dood van uw vader zomaar zouden verheerlijken. Voorts beweert u dat de taliban uw uithaal jegens hen te weten kwamen, maar kon u toch vrij gemakkelijk ontsnappen aan hun doodsb bedreigingen. Zo druipen de taliban af als makke lammetjes wanneer uw moeder staat te huilen*

en hen zegt dat ze u de volgende dag naar hen zal brengen (CGVS, p.22). Het is echter een raadsel waarom de taliban uw moeder op haar woord zouden vertrouwen, zeker nadat de taliban haar echtgenoot reeds om het leven zouden gebracht hebben. Ook kan verwacht worden dat de taliban harder zouden optreden wanneer ze u effectief willen bestraffen nadat u hen publiekelijk beledigd zou hebben. Dat ze genoeg nemen met de belofte van uw moeder is dan ook weinig geloofwaardig. Voorts brengt uw moeder u naar het huis van uw oom, hetgeen u de volgende ochtend verlaat, zonder enige problemen. Dat u hier zomaar toe in staat was, ondermijnt de geloofwaardigheid van de taliban hun bedreigingen enkel verder. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de taliban u of uw huis niet meer in de gaten zouden houden. De taliban hebben immers geen enkele garantie dat u de volgende dag naar hen zou komen.

Verder bent u niet in staat enige informatie te verschaffen omtrent de situatie na uw vertrek. U stelt dat uw moeder hier niet over wilt praten, daar ze u niet nog meer stress wenst te bezorgen (CGVS, p.26). Deze verklaring is echter allesbehalve geloofwaardig. Des te meer kan verwacht worden dat uw moeder of uw familie tenminste enige informatie zouden verschaffen omtrent hun situatie, daar u nog steeds contact met hen heeft (CGVS, p.9). Het enige wat u kunt zeggen, is het feit dat de taliban uw huis niet in brand staken (CGVS, p.26). Nochtans hadden de taliban hiermee gedreigd indien uw moeder u de volgende dag niet naar hen zou brengen (CGVS, p.22). Indien de taliban na uw vertrek nog naar uw huis gekomen zouden zijn, of enige bedreigingen zouden geuit hebben ten aanzien van u en/of uw familie, is het aannemelijk dat u hiervan op de hoogte zou zijn. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming ook verwacht worden dat hij zich informeert over de situatie. Dat u helemaal niets weet, doet het vermoeden rijzen dat uw familie na uw vertrek niets meer hoorde van de taliban. Dit is echter zeer opmerkelijk, daar ze u wilden bestraffen en uw moeder haar belofte niet nakwam om u naar hen te brengen de volgende dag. Dat uw familie na uw vertrek geen verdere aanvaringen meer kende met de taliban, doet dan ook ten sterkste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban.

Volledigheidshalve bemerkt het CGVS dat uw vermeende problemen geen link bevatten met de activiteiten van uw vader of zijn profiel als malik van het dorp. U verklaarde dat uw vader zo'n vijf à zes jaar geleden gedood werd door de taliban (CGVS, p.15). Uw problemen ontstonden slechts de dag voor uw vertrek (CGVS, p.24). Daar u een jaar onderweg was, en aankwam in België op 10 oktober 2019, kon u bijgevolg nog verschillende jaren in uw dorp verblijven zonder enige problemen te ervaren. Dat de taliban na al die jaren u plots zouden viseren, omwille van uw vader zijn vroegere activiteiten en zijn anti-talibanhouding, is weinig waarschijnlijk. U stelt zelf dat de taliban na de dood van uw vader heel vaak naar uw dorp kwamen (CGVS, p.24). Ze namen u echter nooit mee of uitten geen bedreigingen jegens u in al deze jaren. Bovendien wilden ze u louter rekruteren, daar u een jonge man was net als anderen, zoals uit uw verklaringen blijkt (CGVS, p.24). Deze poging tot rekrutering, voor zover daar al geloof aan kan worden gehecht, quod non, had aldus geen enkele band met uw vaders functie als dorpsmalik en zijn positie tegen de taliban. Overigens dient hierbij nog te worden vermeld dat u eigenlijk niet zeker weet waarom de taliban uw vader zouden gedood hebben: u verklaarde immers dat u denkt dat uw vader gekant was tegen de taliban, en dat het mogelijk is dat hij door hen gedood werd omdat hij niet met hen samenwerkte, maar wel met bepaalde ngo's, maar zeker bent u dat blijkbaar niet (CGVS p. 16-17).

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara die uw minderjarigheid bij aankomst diende te bevestigen werd hierboven besproken. Nogmaals dient hierbij opgemerkt te worden dat uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt dat Afgaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. De taskara van uw vader, de (pas)foto's van uw vader, zijn bankkaart, zijn rijbewijs, de pagina uit zijn paspoort en het document van een travel agency tonen louter de identiteit van uw vader aan, maar vertonen geen relatie met de door u aangehaalde problemen. Dit geldt evenzeer voor de andere documenten die u voorlegde. Het document over de verkoop van een eigendom, de verklaring over de verdeling van land, het rapport van de jirga, de verbintenisbrief, de documenten omtrent eigendommen (die bijna onleesbaar zijn), en de foto's van uw vader met dorpeelingen, legt u voor zonder de inhoud van deze documenten te kennen. U haalt aan dat de naam van uw vader of zijn foto op deze documenten terug te vinden is en u deze daarom neerlegde (CGVS, p.18). U haalt nog aan dat u denkt dat deze documenten over zijn werk gaan. Na vertaling lijken deze documenten inderdaad mogelijk zijn profiel als malik aan te tonen, hetgeen hier niet in twijfel getrokken wordt. Er is echter nergens enige tijdsindicatie terug te vinden op deze documenten, bijgevolg kan het CGVS op geen enkele manier weten wanneer uw vader als malik gediend zou hebben. Bovendien, zoals supra reeds aangehaald, is

*uw persoonlijke vrees niet gelinkt aan het profiel van uw vader, en vormen deze documenten bijgevolg geen bewijs voor uw persoonlijke vrees op vervolging. Verder legt u twee foto's voor van een overleden persoon. Er kan van deze foto's echter a priori niet afgeleid worden in welke omstandigheden de persoon op de foto, van wie u beweert dat hij uw vader is, om het leven kwam. Tot slot legde u een usb-stick voor. Hierop staat een filmpje waarin een vernielde auto te zien is en een filmpje van het lichaam van een overleden man, waarschijnlijk uw vader, al is dit niet met 100% zekerheid vast te stellen. Beide filmpjes tonen echter opnieuw niet aan in welke omstandigheden de auto vernield werd en desbetreffende persoon stierf. Ze vertonen verder geen link met uw persoonlijke vrees. Ook staan er nog foto's van uw vader en een kopie van bovenstaande documenten op de stick. Deze werden supra reeds besproken. Tot slot werden ook een aantal documenten hierop teruggevonden die informatie weergeven omtrent uw dorp, de omgeving, dorpsleiders, incidenten etc. Deze informatie heeft geenszins te maken met uw vermeende problemen. De inhoud ervan wordt verder in deze beslissing nog besproken.*

*Uw advocaat maakte op 4 augustus 2020 opmerkingen over aan het CGVS inzake de notities van uw persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2020. Dit betreft louter de neerslag van het persoonlijk onderhoud door de aanwezige advocaat meester Lecompte. Bovendien bevatten ze geen opmerkingen of correcties inzake de kopie van de notities van uw persoonlijk onderhoud op 3 augustus 2020.*

*Op 17 augustus 2020 werden nogmaals opmerkingen overgemaakt aan het CGVS door uw advocaat. Allereerst verwijst uw advocaat naar de bevoegdheid van het CGVS om een tolk te voorzien om opmerkingen te kunnen maken over de notities van het persoonlijk onderhoud, en dat een termijn van acht dagen hiervoor veel te kort is. Hierbij dient het volgende opgemerkt te worden. Artikel 17 van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten ervoor zorgen dat verzoeker moet kunnen rekenen op bijstand van een tolk indien nodig om volledig op de hoogte te zijn van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Dit is evenwel niet noodzakelijk het CGVS, maar de overheid. Nergens uit artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet blijkt dat het CGVS een tolk ter beschikking moet stellen in het kader van het geven van bemerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. Ik verwijs dienaangaande naar de memorie van toelichting bij artikel 39 van de wet van 17 december 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet (B.S. 12 maart 2018) dat artikel 17 van de richtlijn 2013/32/EU omzet in het nieuwe artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet. De memorie van toelichting stelt dienaangaande: "[...] De richtlijn bepaalt dat de verzoeker moet kunnen rekenen op de bijstand van een tolk indien nodig (om volledig op de hoogte te zijn van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud). Met dat doel, kan de verzoeker beroep doen op een advocaat, die hem kan bijstaan tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (zie in dit verband artikel 33 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en de artikelen 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk Wetboek, en meer bepaald het artikel 508/10 van het Gerechtelijk Wetboek). Er kan inderdaad van uitgegaan worden dat de advocaat, die de verzoeker vertegenwoordigt en het gehoor in principe bijwoont, in staat is elke nuttige opmerking over de notities van het persoonlijk onderhoud te maken in naam van zijn cliënt."*

*Artikel 508/10 van het gerechtelijk wetboek stelt bovendien vast dat het bureau voor juridische bijstand voorziet voor een tolk indien nodig en stelt dat de kostenvergoeding voor de tolk ten laste van het Rijk komt.*

*Er kan dan ook niet ingegaan worden op uw verzoek om een tolk ter beschikking te stellen in het kader van het geven van bemerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van uw cliënt.*

*Verder werpen de gemaakte opmerkingen omtrent de notities van het persoonlijk onderhoud evenmin een ander licht op de beoordeling van uw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele postfactum verduidelijkingen of aanpassingen over dorpen, personen of elementen omtrent de ruzie op het cricketveld, maar blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen inzake uw asielrelaas te betreffen.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen en de elementen in het administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees koestert tegenover de taliban die u zoeken omwille van de klacht die u tegen hen indiende bij de overheid. Er dient bijgevolg besloten te worden dat u het statuut van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a of b van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.*

*Wat de verwijzing door uw advocaat naar de Covid-19 pandemie betreft, dient opgemerkt te worden dat, zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie, de vrees die u aanhaalt om besmet te worden met het Covid-19virus, vreemd is aan de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie. Het risico op besmetting dat u aanhaalt, kan namelijk met geen van de criteria van de Conventie in verband worden gebracht: ras, nationaliteit, politieke overtuiging, godsdienst of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Bovendien gaat het COVID-19-virus niet uit van één van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Aldus is niet voldaan aan één van de essentiële criteria om de vluchtelingenstatus te erkennen, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, met name de identificatie van een actor die aan de oorsprong ligt van de vervolging of de ernstige schade en tegen wie bescherming nodig. U maakt evenmin aannemelijk dat u persoonlijk een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet zou lopen. De ernstige schade die u aanhaalt, namelijk een onmenselijke of vernederende behandeling doordat u in het geval van een terugkeer naar uw land wordt blootgesteld aan een virus waarvoor er geen gepaste behandeling bestaat, valt niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, zoals blijkt uit het arrest Mohamed M'Bodj tegen de Belgische staat van 18 december 2014 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU). In dit arrest was het Hof van mening, wat betreft het toepassingsgebied van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83 (waarvan artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet de omzetting is in het Belgische recht), dat:*

*“35 [...] In artikel 6 van richtlijn 2004/83 een opsomming wordt gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst.*

*36 Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.”*

*Hieruit volgt dat het aan u is om te bewijzen dat het risico dat u aanhaalt, gesteld dat u al door de ziekte bent getroffen, quod non, voortvloeit uit een opzettelijke weigering van medische zorg en die is toe te schrijven aan de actoren van vervolging of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet en dat de actoren van bescherming zoals bepaald in artikel 48/5, §2 van diezelfde wet u opzettelijk medische zorg weigeren, wat u in casu niet aantoot.*

*Wat betreft een mogelijke schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en het beginsel van non-refoulement dat het inhoudt, dient men er aan te herinneren dat het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 niet identiek is aan dat van artikel 3 EVRM, en dat de Europese wetgever de bedoeling had humanitaire situaties uit te sluiten van het toepassingsgebied van internationale bescherming. In zijn bovengenoemde M'Bodj-arrest, herinnert het HvJ er expliciet aan door er op te wijzen dat « [...] het feit dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de rechten van de mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, evenwel niet betekent dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd. »*

*Bovendien heeft de Commissaris-generaal zich al uitgesproken over de aspecten van artikel 3 EVRM opgenomen in artikel 48/4 maar is hij niet bevoegd om het risico op een schending van artikel 3 EVRM te onderzoeken dat voortvloeit uit een situatie die geen verband houdt met de criteria vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in*



Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance Note: Afghanistan van december 2020** (beschikbaar op <https://easo.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2020>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note en de **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020** (pag. 1-54, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_afghanistan\\_security\\_situation\\_20200928.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf) en <https://www.cgvs.be/nl>), komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's

*onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.*

*Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.*

*Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.*

*Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw aangemeten profiel en uw verklaringen omtrent uw netwerk. Ook uw vermeende recente woonplaats, voordat u Afghanistan verliet, komt sterk in twijfel te staan.*

*Zo haalt u aan nooit naar school geweest te zijn, enkel naar de madrassa (CGVS, p.14). Bijgevolg zou u enkel de koran een beetje kunnen lezen en kunt u niet schrijven (CGVS, p.14). Gevraagd waarom u nooit naar school ging, terwijl er een school in uw dorp was, stelt u dat dit door uw ouders kwam en dat zij zeiden dat u naar school kon wanneer u wat opgegroeid was (CGVS, p.14). U had hier vervolgens niet meer de kans toe, daar u het land moest verlaten. Er rijzen echter grote vraagtekens omtrent dit vooropgestelde profiel. Ten eerste leefde u niet enkel als klein kind in Afghanistan. Zo was u een jaar onderweg van Afghanistan naar België en kwam u aan in België op 10 oktober 2019, wat zou betekenen dat u in 2018 uw land verliet (CGVS, p.26). Bij vertrek zou u ergo een leeftijd van 19 jaar gehad hebben rekening houdend met de resultaten van het leeftijdsonderzoek. Het argument dat u nooit naar school ging, omdat u nog te jong was, slaat dan ook nergens op. Ten tweede doet het de wenkbrauwen fronsen dat uw vader u nooit naar school zou gestuurd hebben. Hij was in het verleden malik en was allesbehalve wereldvreemd. Zo werkte hij immers ook samen met ngo's en was uw vader in het bezit van een rijbewijs en een paspoort, wat erop wijst dat hij een grote mobiliteit kende en mogelijk zelf een bepaalde opleiding genoot (documentenmap, documenten 5 en7). Met zijn paspoort reisde hij op een*

keer zelfs naar Saoedi-Arabië voor de pelgrimstocht (CGVS, p.17). Hieruit kan geconcludeerd worden dat uw familie wel degelijk over goede financiële middelen beschikte, en dat uw vader geen ongeletterde arme boer in het dorp was. Het is dan ook weinig aannemelijk dat uw vader u nooit naar school zou gestuurd hebben, daar hij ongetwijfeld moet geweten hebben hoe belangrijk enige vorm van opleiding en geletterdheid is. Het CGVS kan bijgevolg slechts gissen naar uw werkelijk opleidingsprofiel en scholingsgraad.

Verder ontkent het CGVS niet dat u mogelijk enige band kent met het district Khogyani. Dit betekent echter niet dat desbetreffend district uw meest recente woonplaats was voor uw vertrek. Zo is het allerm minst opmerkelijk dat uw vader gezien de plaatselijke omstandigheden en zijn eigen situatie zijn gezin gewoon verder in het dorp liet verblijven. Indien de taliban hem op de hielen zaten zoals u beweerde, kan immers verwacht worden dat hij ook zijn familie in veiligheid zou proberen brengen. Hijzelf 'vluchtte' op een gegeven moment naar de stad Jalalabad, maar hij liet zijn gezin weerloos achter in Nokorkhel. Er is uit voorgaande echter nog weinig twijfel dat uw vader enige contacten had in de stad Jalalabad. Zo gaan bepaalde documenten die u voorlegde bijvoorbeeld ook over eigendommen in de stad Jalalabad, waarin de naam van uw vader voorkomt (documentenmap, document 12). Steeds meer elementen doen derhalve veronderstellen dat uw familie wel degelijk een grotere link kent met de stad Jalalabad dan u doet uitschijnen.

Voorts is uw kennis omtrent het district Khogyani ook eerder beperkt en vrij algemeen. Bepaalde elementen zijn hierbij toch wel opmerkelijk. Zo bent u in staat enkele dorpen in de omgeving op te noemen (CGVS, p.12), weet u dat er een geasfalteerde weg van het districtscentrum Kaga naar Jalalabad loopt (CGVS, p.12), dat er geen grote rivier in het district aanwezig is (CGVS, p.12), dat na de bergen van uw district Pakistan ligt (CGVS, p.13) en dat Daesh zo'n vijf of zes jaar geleden naar de regio kwam (CGVS, p.19). Deze elementen zijn echter zeer algemeen en gemakkelijk terug te vinden, ook wanneer u niet (meer) in deze regio gewoond heeft. Verder dan deze kennis lijkt u vaak ook niet te komen. Zo werden verschillende dorpen bevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud, het ene al wat verder in het district dan het andere, deze kent u allen niet (CGVS, p.13; map landeninfo, document 7). Ook beschrijft u slechts zeer beknopt uw eigen dorp. In eerste instantie komt u niet verder dan het is groen, veel velden en bomen, er zijn kleine kanaaltjes, en errond zijn er allemaal bergen (CGVS, p.10). Indien u uw hele leven in desbetreffend dorp gewoond heeft, is deze informatie allesbehalve toereikend. Verder geeft u opnieuw zeer weinig informatie wanneer u gevraagd werd om in detail de route van de bazaar in Dando naar uw huis uit te leggen (CGVS, p.11). U vermeldt enkele subdorpen en velden, maar daar stopt het.

Ook lijkt u niet op de hoogte van bepaalde recente gebeurtenissen gelinkt aan uw dorp. Zo werden in 2017 vier heroïnefabrieken vernield in uw dorp en het dorp Kachar, hetgeen overeen komt met een dorp dat u vermeldde, namelijk Kacharah of Kichara (map landeninfo, document 2). U haalt dit incident echter niet aan, en ook lijkt u niet op de hoogte te zijn van enige producten die in fabriekjes geproduceerd werden in uw regio (CGVS, p.14). Vervolgens geeft u enkele incidenten weer, namelijk een ontploffing in Dando, een incident in Jalalabad en een grote aanslag van de overheid op de taliban in de regio (CGVS, p.20). Dit laatste is opnieuw zeer algemeen en is allerm inst overtuigend om aan te tonen dat u op dat moment gevestigd was in Nokorkhel. Ook omtrent de bomontploffing in Dando, kunt u louter aanhalen dat een persoon Hakimullah, een gekend lid van de taliban, en zijn twee bodyguards om het leven kwamen (CGVS, p.20). U lijkt echter niet te weten dat de bom aan hun voertuig bevestigd was en dat deze talibancommandant bijgevolg wel degelijk het target was van de bom (CGVS, p.20; documentenmap, document 3). Het CGVS is derhalve van mening dat uw kennis omtrent dergelijke incidenten eerder beperkt en oppervlakkig is. Ook andere incidenten waarnaar gepolst werd tijdens uw persoonlijk onderhoud, doen niet altijd onmiddellijk een belletje rinkelen bij u. Zo heeft u geen idee of de moskee in de bazaar van Kaga ooit aangevallen werd (CGVS, p.20). Dit was nochtans een vrij grote aanslag met zo'n 15 doden en gewonden (documentenmap, document 4). Ook lijkt u geen verdere informatie te hebben omtrent de zelfmoordaanslag op Haji Zalmay (CGVS, p.2). U heeft geen idee of hij gedood werd of de aanslag overleefde (CGVS, p.21). Nochtans vond dit incident plaats in de Sra Kala regio (map landeninfo, document 5), hetgeen u situeert vlakbij uw eigen dorp (CGVS, p.10). Voorts werd gevraagd om wat meer uitleg te verschaffen omtrent de komst van Daesh en de evolutie in hun aanwezigheid, waarop u opnieuw vaag blijft. Zo zou het centrum van Daesh in Waziro Tangi gesitueerd zijn, zouden er grote gevechten geweest zijn tussen Daesh en de taliban, en waren ze nog wreder dan de taliban (CGVS, p.19). Deze elementen zijn echter weinig overtuigend en geven geen doorleefde voorstelling weer van uw eigen ervaringen omtrent Daesh. Indien uw district dermate geterroriseerd werd door Daesh, kan minstens verwacht worden dat u een meer persoonlijke en gedetailleerde beleving naar voren kunt brengen. Verder werd gepeild naar uw kennis omtrent verschillende personen

*die enige bekendheid in het district Khogyani genieten, namelijk Waifullah (Omar), Mohammad Sharif, Abdul Wahab, Sabir Kuchi en Noor Rahman. Geen enkele van deze personen kende u enigszins (CGVS, p.19, 20, 21). Het doet de wenkbrauwen fronsen dat u geen enkele naam zelfs herkent. Deze figuren hadden nochtans allen recent een bepaalde functie of aanzien in het district of werden er gedood. De info omtrent deze personen werd toegevoegd aan het administratief dossier (map landeninfo, document 6).*

*Ook werden er op de usb-stick, die u voorlegde, een aantal documenten teruggevonden, die een voorbereiding op vragen rond uw dorp en district lijken te zijn (documentenmap, document 15). Deze documenten komen uw geloofwaardigheid echter allerminst ten goede. Ten eerste dient de vraag gesteld te worden, waarom dergelijke (schriftelijke) opsomming van informatie noodzakelijk is, wanneer u effectief heel uw leven in Nokorkhel gewoond heeft. Er kan immers verwacht worden dat u deze informatie, betreffende dorpen, dorpshoofden, talibanleiders en incidenten, uit eigen ervaring kent. Indien deze informatie echter allemaal nogmaals dient opgezocht te worden, kunnen er grote vragen gesteld worden bij uw originele kennis van de regio. Ten tweede ondermijnen deze documenten ook volledig uw vermeende profiel van laagopgeleide dorpsjongen. Daar u niet kan schrijven, noch kan lezen, zouden deze documenten voor u niets kunnen betekenen. Gezien u ze toch op een usb-stick staan heeft, doet dit het vermoeden van het CGVS enkel toenemen dat u niet de waarheid vertelt naargelang uw opleidingsprofiel. Wanneer desbetreffende documenten onder de loep genomen worden, kunnen hierin inderdaad verschillende gekende zaken, die u aanbracht tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, teruggevonden worden. De omliggende dorpen, de naam van de imam van de moskee van uw dorp, een ziekenhuis en een school in uw dorp en enkele incidenten komen allemaal overeen met wat u verklaarde. Het vermoeden bestaat dan ook dat deze informatie door een andere persoon werd opgemaakt en vervolgens aan u bezorgd werd. Dit alles doet derhalve enkel maar verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in het dorp Nokorkhel. Het CGVS is dan ook van mening dat u deze recente herkomst weinig aannemelijk maakt. Bijgevolg is het voor het CGVS louter gissen naar de correcte locatie waar u verbleef voor uw vertrek uit Afghanistan.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw aangemeten profiel en uw netwerk, en dienen grote vragen gesteld te worden bij uw recente verblijfplaatsen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.*

*Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.*

*Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Volgens verzoeker werd zijn dossier niet vanuit een objectief standpunt beoordeeld. Waar wordt gesteld dat de algemene geloofwaardigheid in ernstige mate wordt ondermijnd omwille van zijn verklaringen over zijn leeftijd, blijkt volgens verzoeker de vooringenomenheid van verweerder en wordt er geen rekening gehouden met het beroep dat werd ingesteld "*tegen de leeftijdsbepaling*".

De Raad herinnert er echter aan dat administratieve rechtshandelingen bekleed zijn met het "*privilege du préalable*" en dat zij worden geacht met de wet overeen te stemmen zolang zij niet vernietigd of ingetrokken werden. De beslissing van de dienst voogdij inzake de leeftijdsbepaling van verzoeker werd weliswaar aangevochten bij de Raad van State doch is naar eigen zeggen nog hangende, waardoor deze beslissing wordt geacht nog steeds wettig te zijn. Verzoeker bekritiseert vervolgens de uitgevoerde testen en stelt dat zij controversieel zijn en zwak op wetenschappelijk niveau.

De Raad heeft echter geen rechtsmacht om de wettigheid van de beslissing van de dienst voogdij na te gaan en kan aldus geen kennis nemen van verzoekers kritiek op dit punt. In de mate het gericht is tegen deze beslissing, is het middel dan ook onontvankelijk.

Dat verzoeker zich desalniettemin onterecht als minderjarige voordeed, blijktens zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken zoals omstandig uiteengezet in de bestreden beslissing, vormt wel degelijk een element dat afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid en in die mate de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreffende zijn herkomst en vluchtrelaas negatief beïnvloedt.

Waar verzoeker argumenteert dat de taliban eerst langsgaan bij de mensen om hen te waarschuwen en te bedreigen en hen pas gedwongen meennemen indien zij niet luisteren en zich niet aansluiten, stelt dat hij er met de hulp van zijn oom in geslaagd is te ontsnappen en te vluchten en de taliban wraak hebben genomen van zodra zij dit ontdekten, en aanvoert dat de taliban hem probeerden te overtuigen doordat ze zeiden dat hij jihad moest doen om de moordenaar van zijn vader te kunnen vermoorden, beperkt hij zich slechts tot algemene beweringen en de herhaling van zijn verklaringen zonder de pertinente en concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die hebben geleid tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers toelichting dat de gedwongen rekrutering door de taliban wel degelijk overeenstemt met de algemene informatie die beschikbaar is over Afghanistan, werpt geen ander licht op de verklaringen van verzoeker die op dit punt niet aannemelijk zijn. Het verzoek om internationale bescherming moet immers individueel worden onderzocht, op basis van de eigen merites, waarbij de voorgehouden algemene informatie op zich onvoldoende is om een gegronde vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade te kunnen aannemen.

Dit geldt te meer nu, gelet op het voorgaande, blijkt dat verzoeker niet aantoont dat hij afkomstig is uit het district Khogyani in de provincie Nangarhar, terwijl uit de door verzoeker geciteerde landeninformatie (EASO Country of Origin Information Report – Recruitment by armed groups) rekrutering in Nangarhar wordt besproken. Bovendien blijkt uit deze informatie niet dat gedwongen rekrutering van minderjarigen schering en inslag is in de provincie Nangarhar. Hierin wordt slechts de gebeurtenis besproken dat de taliban op een bepaald moment de lokale ouderen om steun heeft gevraagd en dat die werd verstrekt onder de vorm van de taliban van voorraden te voorzien en geen onderdak te verlenen aan strijders van IS. Deze informatie kan dan ook geenszins volstaan om verzoekers verklaringen omtrent zijn gedwongen rekrutering als minderjarige te ondersteunen.

Waar verzoeker uit de overige informatie die hij aan het verzoekschrift voegt (Landinfo, Report: Afghanistan: Recruitment to Taliban) uitlicht dat rekrutering van minderjarigen plaatsvindt, maar dat het moeilijk is om de omvang ervan in te schatten en dat er wellicht lokale verschillen zijn, en dat er waarschijnlijk meer mensen onder de 18 jaar gemobiliseerd zijn dan het gerapporteerde aantal toont hij niet aan dat de informatie die de commissaris-generaal hanteert niet correct noch actueel is. Integendeel, de Raad stelt vast dat deze landeninformatie gelijkend is met de door de verwerende partij gehanteerde informatie.

Waar verzoeker stelt dat hij geen tijd had om bij de Dienst Vreemdelingenzaken het incident op het cricketveld te melden, ziet de Raad niet in om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezes voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat

verzoeker het element waarop hij thans zijn asielaanvraag steunt en aanmerkt als de reden waarom de taliban hem bij zijn huis kwam zoeken en hij bijgevolg het land moest verlaten niet bij aanvang van de asielprocedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Met het argument dat verzoeker de dag nadat de taliban hem bij zijn huis kwam zoeken, is vertrokken, waardoor de taliban de kans niet had om een tweede keer langs te komen en hij is kunnen ontsnappen, kan hij niet overtuigen. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat indien de taliban verzoeker daadwerkelijk wilden vinden en rekruteren, kan niet worden ingezien dat zij de woning van verzoeker niet in de gaten zouden houden en hem de kans zouden geven nog te ontsnappen.

Met de bewering dat zijn moeder hem niets heeft verteld over het leven in Afghanistan omdat zij hem wilde beschermen en geen stress wilde geven, herhaalt hij slechts zijn verklaringen doch doet hij geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing die door de Raad worden gehandhaafd.

Waar verzoeker benadrukt dat hij uit Nangarhar afkomstig is, daar steeds heeft gewoond, dat het daar de gewoonte was niet naar school te gaan, dat zijn broers ook niet naar school gingen, dat hij nooit in Jalalabad heeft gewoond en dat zijn vader daar enkel voor zijn werk moest zijn, kan hij niet overtuigen.

Opnieuw doet verzoeker geen afbreuk aan de concrete vaststellingen desbetreffend en geeft hij geen enkele valabele verklaring voor het gegeven dat hij niet naar school is geweest. Waar hij nu stelt dat het daar niet de gewoonte was om naar school te gaan, herhaalt hij slechts zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar gaat hij eraan voorbij dat hij toen ook stelde dat hij niet meer de kans heeft gekregen naar school te gaan, hetgeen niet aannemelijk wordt geacht gelet op zijn leeftijd. Verzoekers ongeschooldheid klemmt overigens met het profiel van zijn vader. Verzoeker slaagt er dan ook niet in een duidelijk zicht te bieden op zijn opleidingsprofiel en scholingsgraad.

Met de argumentatie dat hij nooit in Jalalabad heeft gewoond en dat zijn vader daar enkel voor zijn werk moest zijn, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat enkel zijn vader op een gegeven moment naar de stad Jalalabad vluchtte en dat bepaalde documenten die verzoeker voorlegde ook over eigendommen in de stad Jalalabad spreken, waarin de naam van verzoekers vader voorkomt (documentenmap, document 12) waardoor ter dege kon worden gesteld dat verzoekers familie een grotere link kent met de stad Jalalabad dan verzoeker wil laten uitschijnen.

Waar verzoeker zijn ongeschooldheid en jonge leeftijd aanwendt teneinde zijn onwetendheid over zijn omgeving en recente gebeurtenissen die er plaatsvonden te verklaren, kan vooreerst worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen met betrekking tot de door verzoeker voorgehouden ongeschooldheid. Verzoeker toont bovendien niet aan dat ongeschooldheid en een jeugdige leeftijd de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Hoe dan ook betreft het niet louter schoolse kennis, zoals verzoeker wil laten uitschijnen, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over omliggende dorpen, bekende personen uit zijn regio en recente gebeurtenissen en incidenten met inbegrip van de veiligheidssituatie. Overigens maakt de route van de bazaar naar verzoekers huis deel uit van de maatschappelijk realiteit in verzoekers dorp.

Waar verzoeker nog laat kennen dat de bevroegde personen onder een andere naam bekend zijn, beperkt verzoeker zich slechts tot deze bewering, zonder enige bijkomende of concrete informatie desbetreffend bij te brengen. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande schoolse, politieke of geografische kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek

Van een persoon die beweert in het dorp Nokorkhel in het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar te zijn geboren, er te zijn opgegroeid en gedurende zijn hele leven tot aan zijn vertrek uit Afghanistan te hebben gewoond, kan immers worden verwacht dat hij op de hoogte is van enkele elementaire aspecten uit het dagelijkse leven in Afghanistan. De gestelde vragen hebben dan ook geenszins betrekking op details, maar betreffen eenvoudige vragen over verzoekers dagelijkse leefwereld.

Waar verzoeker verwijst naar de impact van de COVID-19-pandemie op het leven in Afghanistan en een vrees aanhaalt om te worden besmet met het coronavirus, volstaat het op te merken dat zulke besmetting niet wordt veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)). Het risico dat verzoeker aanhaalt, namelijk een onmenselijke of vernederende behandeling doordat hij in het geval van een terugkeer naar haar land wordt blootgesteld aan een virus waarvoor er geen gepaste behandeling bestaat, is dan ook vreemd aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M' Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Nog daargelaten het hypothetische karakter van deze bewering dat hij in Afghanistan zal worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting met het coronavirus, toont verzoeker verder niet aan dat hij aldaar geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg, laat staan dat hij om die reden aan een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zou worden onderworpen. Verzoeker brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hem – in de hypothese dat hij besmet zou geraken met het virus – op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

Samenvattend kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker, indien hij zou terugkeren naar Afghanistan, door een menselijk handelen op intentionele en gerichte wijze in een menonwaardige situatie zou terechtkomen.

Verzoeker legt per aanvullende nota bijkomende stukken neer, nl. foto's van zijn oom na zijn overlijden, foto's van hemzelf, zijn vader en oom, foto's van zijn oom, foto's van zichzelf en met zijn familie genomen in zijn dorp van herkomst, een verklaring die ondertekend werd door het districtshoofd, de dorpsoudsten en de imam en waarin bevestigd wordt dat verzoeker afkomstig is uit zijn beweerde regio en algemene informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar.

Wat betreft de foto's van verzoekers oom moet worden opgemerkt dat zij geen licht werpen op de omstandigheden waarin verzoekers oom is overleden. Evenmin kunnen de foto's van verzoeker, zijn vader en oom te samen een afdoende bewijs vormen van het feit dat de overleden persoon verzoekers oom betreft. De foto's die ter staving van verzoekers herkomst werden neergelegd, zijn slechts een momentopname en kunnen mede gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn herkomst geen bewijs vormen van het voorgehouden jarenlange verblijf in zijn regio van herkomst. Overigens bieden deze foto's geen enkele concrete indicatie van de plaats waar zij genomen zijn.

De verklaring die ondertekend werd door het districtshoofd, de dorpsoudsten en de imam, waarvan ter zitting het origineel werd getoond, heeft een gesolliciteerd en subjectief karakter en werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.



De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het aanhalen van algemene informatie omtrent de leefomstandigheden en veiligheidssituatie in Nangarhar en Afghanistan in het algemeen in het verzoekschrift en in de aanvullende nota is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF